

der fra Statens Side ydes et Bidrag af Halydelen af, hvad Indretningen eller Udvidelsen af en Fiskerihavn koster. I Lyng næs er det overhovedet ikke en Fiskerihavn, det drejer sig om, men om en Bøding. I Hundested er der Tale om en ny Bro, dog ikke for Fiskeriets Skyld, men nærmest af Hensyn til Fragtfarten (Afbrydelse af *Dinesen*). Ja, saaledes var i alt Fald det Indtryk, jeg fik. Det har været Grunden til, at jeg ikke selv har villet stille Forslag derom. Jeg har ønsket først at forhandle med Rigsdagen, specielt Finansudvalget, om, hvorvidt man ønsker at komme ind paa disse ny Veje. Hvis man ønsker det, idet man er sig bevidst, at det er noget nyt, man kommer ind paa, har jeg som sagt paa Forhaand megen Sympati for begge disse Fiskerlejer, og deres Forhold.

Det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) dvælede iaftes — det foreligger ikke i Tidenden endnu, og jeg var desværre selv forhindret i at høre det ærede Medlem, har altsaa kun andres Referat at støtte mig til — ved Langaa Stations Udvidelse, hvortil der er begæret en stor Sum paa det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem skal da være kommen tilbage til sin fra i Fjor kendte Tanke om at benytte Lejligheden til at flytte Stationen. Jeg har allerede i Fjor udtalt mig bestemt derimod og angivet Grundene dertil, og dertil maa jeg henholde mig. Det er, som jeg den Gang sagde, meget muligt, at Stationen oprindeligt burde være lagt paa den anden Side, nemlig øst for Gudenaas i Stedet for vest, men hvis man nu vilde flytte den, vilde det medføre alt for stor Omkalfatring af det hele, hvad der vilde blive alt for urimelig kostbart. Selv om det ærede Medlem ikke vil det, men kun ønsker at faa den flyttet nærmere til Aaen, vilde det være upraktisk eller i alt Fald for kostbart. At den Udvidelse, der nu foregaar ved Bjerringbro Station, ikke er tilstrækkelig i det lange Løb, derom er jeg enig med det ærede Medlem, men det er ogsaa kun Meningen at faa begyndt. Det ærede Medlem ved, hvorledes det gik til, at vi overhovedet fik begyndt, det skyldes bl. a. en Henvendelse fra det ærede Medlem. Hvad der mangler, vil altsaa komme i en nærmere Fremtid.

Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) kom tilbage til de fleste af de Spørgsmaal, som han i sit første Foredrag havde omtalt, og som jeg i mit Svar gennemgik, og jeg skal ikke nu

opholde Tinget, med atter at komme tilbage til dem. Hvis det ærede Medlem ikke har forstaaet mine Oplysninger, skal jeg gerne, hvis han privat vil henvende sig til mig, give ham yderligere Vejledning. Hvis han ikke tror, de af mig givne Oplysninger ere rigtige, er jeg ikke i Stand til at gøre mere, end jeg har gjort: forelægge dem paa Statshandriftens Vegne med den Autoritet og det Kendskab til Sagen, som den har, og jeg maa saa i alt Fald indtil videre nøjes med at holde mig dertil.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) henvendte sig til mig angaaende Mangelen paa Godsvogne paa Privatbanerne. Det er jo en ret mærkelig Sag at henvende sig til mig om. Man kunde spørge: Hvad vedkommer det Ministeren, om Privatbanerne have Godsvogne nok eller ej? Dertil vil det ærede Medlem vel svare: Ja, men det er heller ikke Privatbanernes Vogne, jeg lyser efter; jeg ønsker netop, at Statsbanerne skulle sende deres Vogne i større Antal end tidligere ind paa Privatbanerne. Navnlig klagede det ærede Medlem over, at man oplevede, at man fik det Svar fra Statsbanerne paa sine Krav om Godsvogne, at man først maatte tilfredsstille Kravene fra Statsbanernes egne Stationer. Det fandt det ærede Medlem ganske urimeligt. Man burde tilfredsstille Kravene i den Orden, hvori de indgik, uden Hensyn til, om det var Stationer paa Privatbaner eller paa Statsbanerne, der stillede dem; vi ere alle lige gode for Loven osv. Mærkeligt nok synes det ærede Medlem, der dog selv er Medlem af Direktionen for en af vore Privatbaner, ikke at vide, at i alt Fald de fleste Privatbaner her i Landet have sluttet sig til den Overenskomst om fælles Afbenyttelse af Godsvogne, som foreligger med Statsbanerne. Deri hedder det netop udtrykkelig i § 14: „Statsbanerne ere villige til, for saa vidt det fornødne Materiel haves til Raadighed og deres egne Forsendelser ikke lide Skade derved, at levere Privatbanerne Godsvogne til Transporter, bestemte til Stationer paa Statsbanerne eller udover disse . . .“ Det staar der udtrykkelig i den Overenskomst, som de allerfleste Privatbaner, f. Eks. ogsaa sydfynske Bane, som det ærede Medlem særlig omtalte, have sluttet sig til. Saa den Klage, det ærede Medlem i den Henseende fremsatte, er ganske uberettiget. I det hele tror jeg at turde sige, med den Erfaring, jeg har indhentet paa dette Omraade — og det er ikke faa Tilfælde, der allerede have foreligget i den Tid, jeg har været Minister —, at Stats-